

Autor: Karel Kaiser

„Dvě děti by měl být limit“, říká bývalý předseda britských zelených a současný šéf vládní komise pro udržitelný rozvoj Jonathon Porrit. Svá slova zdůvodňuje nutností udržet stávající přírodní zdroje, ohrožené neustále narůstajícím počtem obyvatel planety. Ve zprávě, kterou chce zmíněná komise oficiálně publikovat příští týden se tvrdí, že by britská vláda měla začít pracovat na redukci populace. Ano, slyšíte správně. Po 60 letech, kdy byla eugenika jako věda pošpiňována a apriorně stavěna do světla nacismu, kterým byla zneužita, se vynořuje jako „trvale udržitelného rozvoje“ v rukou šílených sociálních inženýrů.

Porrit, který sám má dvě děti, zamýšlí přemluvit nátlakové ekologické organizace k tomu, aby začaly problematiku redukce populace postupně akcentovat jako jednu ze svých hlavních priorit. Dále kupř. prohlásil, že vláda bude muset zlepšit rodinné plánování (sic!), pokud chce ušetřit peníze na léčbě nemocných (!), antikoncepci a na interrupcích. Váhajícím ekologům vzkazujete: „zrazujete zájmy svých přátel, bojíte se dát společnosti jasně najevo, že jedná špatně jen pro to, že by vás výrok byl označen za kontroverzní.“

Je třeba k této větě komentáře?

Podívejme se na některá čísla.

Podle statistik by britská populace měla během cca deseti let narůst z **61 na 70 milionů**. Zároveň se předpokládá statistický nárůst plodnosti žen. Zatímco druhou polovinu devadesátých let provázely nářky nad úbytkem porodnosti v západních zemích, nyní, když dochází k jejímu opětovnému nárůstu (byť je z velké části zapříčiněna porodností nazalizovaných neevropských imigrantů) se volá po tom, aby vlády zemí začaly porodnost redukovat.

Argumenty Jonathona Porrita jsou přijatelné jen zčásti. Je jasné, že představa neustálého, exponenciálního růstu, je v konečném světě, jakým naše planeta je, zkrátka nemožný. Veškeré úspěšné pokusy, týkající se obnovitelných zdrojů, nemohou zakrýt fakt, že obrovský nárůst populace znamená samozřejmě také rychlejší spotřebování přírodních zdrojů. Tento problém je ovšem strukturální záležitostí, kterou nelze vyřešit rozhodnutím západních vlád korigovat porodnost. Takový přístup sice je eugenický, ale spíše než z pozitivního dědictví klasického eugenického přístupu si bere z eugeniky nacistické.

Eugenika, jako přístup, který chápe, že pro společnost je důležité, aby lidé s pozitivními vlastnostmi měli více dětí, než lidé s vlastnostmi negativními, není v žádném případě záležitostí 19. a 20. století. **Mezi ty, kdo v historii navrhovali určitou formu řízené reprodukce, patřili například: Platón, nebo Tomasso Campanella.** Proti lidem, kteří byli považováni za „nečisté“, nebo „nehodné reprodukce“ (ovšem ne na základě vertikálního měřítka – rasa, národnost, ale měřítka horizontálního – lapkové, násilníci, alkoholici, asociální živly) se bránily antické i středověké společnosti. Cílem mělo být to, aby se kvalitní lidé množili, zatímco ti nekvalitní ne. Takový přístup je i přístupem klasické eugeniky, na rozdíl od

tzv. eugeniky nové, která aspiruje na ovlivnění genofondu lidstva přímými zásahy.

V Porritové přístupu ovšem není žádná zmínka o zkvalitnění populace na úkor oslabení populace nekvalitní. Porrit nechce podpořit plození dětí páry střední třídou a naopak znevýhodnit sociálně parazitující, aby byli od plození dětí spíše demotivováni. Porrit si asi neuvědomuje, že pokud by se jeho návrhy měly realizovat, jejich praktický dopad by ovlivnil pouze bílé, nebo obecně evropské páry a neměl by v žádném případě dopad na extrémní porodnost v například v subsaharské Africe. Proč raději nebojuje za podporu antikoncepce v Africe? Právě tady jsou klíče k nalezení řešení problému asymetrie nárůstu populace planety a ztenčování zdrojů. Nikoli ve snaze konstruktivisticky omezovat porodnost v Evropě (a USA). Takové snahy nejsou totiž ani eugenikou, nýbrž spíše pokusem o státem řízenou nekrvavou genocidu.